

OPGAVE A
Version

2004-4-1

Den romerske historieforfatter Titus Livius (59 f.Kr. - 17 e.Kr.) beretter om en episode i år 495 f.Kr. Rom var i krig med nabofolket sabinerne, og de værnepligtige romerske bønder kunne ikke forsvare deres ejendomme, samtidig med at de forsvarede staten. Derfor blev mange forarmede og måtte stifte gæld (*aes alienum*). I værste fald endte de i gældsslaveri.

Dum Romani cum Sabinis bellum gerunt, discordia maxima inter patricos plebemque ob aes alienum orta est. Calamitas unius civis odium plebis concitavit.

Cum turba maxima in foro esset, repente senex se in
5 forum projecit. Sordida erat vestis ejus, corpus pallidum ac macidum; promissa barba et capilli efferaverant vultum ejus. Noscitabatur tamen a compluribus, qui dicebant eum centurionem fuisse et fortitudinem ejus laudabant. Ipse cicatrices complures adverso pectore ostentabat. "Hae" inquit,
10 "cicatrices honestarum pugnarum testes sunt."

Rogatus, unde deformitas sua esset, respondit senex se agrum suum belli causa reliquisse, ut contra Sabinos militaret. "Sed propter populationes hostium" inquit, "villa mea incensa est, omnia mea direpta, pecora abducta sunt. Ideo aes alienum
15 feci, quod usuris cumulatam est. Postremo a creditore non in servitium, sed in ergastulum et carnificinam ductus sum." Deinde ostentabat tergum recentibus verberibus foedatum.

His rebus visis auditisque tumultus ingens oritur. Plebs autem, cum tumultus sedatus esset, postulabat, ne quis
20 fortunas militis, dum in castris esset, possideret aut venderet.